

Til lovforslag nr. L 144

Folketinget 2010-11

Skriftlig fremsættelse (23. februar 2011)

Justitsministeren (Lars Barfoed)

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af forældelsesloven (Forældelse af fordringer på erstatning eller godtgørelse i anledning af en erhvervssygdom)

(Lovforslag nr. L 144)

Med forældelsesloven, der trådte i kraft i 2008, er der indført en absolut forældelsesfrist på 30 år for fordringer på erstatning eller godtgørelse i anledning af personskade, herunder for fordringer på erstatning eller godtgørelse i anledning af en erhvervssygdom.

Den absolutte forældelsesfrist medfører bl.a., at en person, der udvikler en erhvervssygdom mere end 30 år efter ophør af det skadegørende forhold (det vil sige mere end 30 år efter ophør af den skadeforvoldende påvirkning, som har forårsaget skaden), vil være afskåret fra at gøre et krav på erstatning eller godtgørelse gældende over for Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring og/eller en erstatningsansvarlig arbejdsgiver eller dennes forsikringsselskab.

Der har i den senere tid i den offentlige debat været rejst kritik af, at der gælder denne forældelsesfrist på 30 år i sager om erhvervssygdomme. Spørgsmålet har navnlig været rejst i forhold til personer, der mange år efter at have været udsat for asbest i forbindelse med deres arbejde udvikler lungehindekræft.

Der anmeldes ifølge arbejdsskademyndighederne ca. 100 sager om året, hvor skadelidte har fået stillet slutdiagnosen lungehindekræft. Ifølge lægelige vurderinger vil denne sygdom i ca. 30 pct. af de nævnte sager først udvikle sig – og dermed kunne diagnosticeres – mere end 30 år efter den skadelige påvirknings ophør.

Konsekvensen heraf vil være, at i størrelsesordenen 30 personer årligt – på grund af de gældende regler om en absolut forældelsesfrist på 30 år – vil være afskåret fra at opnå erstatning eller godtgørelse i anledning af denne erhvervssygdom.

Baggrunden for at indføre en absolut forældelsesfrist på 30 år for fordringer i anledning af personskader var bl.a. hensynet til skyldneren og dennes muligheder for at forsikre sig samt hensynet til at undgå procesførelse om meget gamle fordringer, navnlig henset til de bevismæssige vanskeligheder, der ofte opstår i sådanne sager. Herudover viste erfaringerne, at det kun meget sjældent forekommer, at erstatningskrav rejses efter mere end 30 års forløb.

Efter regeringens opfattelse gør de nævnte hensyn sig fortsat gældende for fordringer på erstatning eller godtgørelse i anledning af personskader.

Den senere tids debat om den gældende 30-årsfrist – og de oplysninger, som i den forbindelse er kommet frem – understreger imidlertid, at visse erhvervssygdomme er så længe om at udvikle sig, at et krav på erstatning eller godtgørelse vil være forældet, inden sygdommen overhovedet konstateres hos den pågældende.

Hertil kommer, at der på grund af den afgrænsning af erhvervssygdomsbegrebet, som følger af arbejdsskadesikringsloven, typisk vil være tale om klare tilfælde, hvor der ikke foreligger bevismæssige vanskeligheder, selv om der er tale om forhold, der ligger mange år tilbage.

I lyset af det anførte foreslås der indført en undtagelse fra forældelseslovens absolutte 30-årige forældelsesfrist for så vidt angår erhvervssygdomme som defineret i arbejdsskadesikringslovens § 7, således at den almindelige forældelsesfrist på 30 år ikke skal gælde i sådanne sager.

Efter forslaget vil spørgsmålet om forældelse i den omhandlede type af sager alene være omfattet af den bestemmelse om forældelse, der er i arbejdsskadesikringslovens § 36, stk. 3. Denne bestemmelse indebærer, at krav på erstatning eller godtgørelse i anledning af en erhvervssygdom forældes 5 år efter, at den skadelidte blev bekendt med fordringen og skyldneren, eller fra den dag, da den pågældendes manglende kendskab kan tilregnes denne som groft uagtsomt. Forældelsesfristen for denne type af krav vil herefter som altovervejende hovedregel først begynde at løbe fra det tidspunkt, hvor en læge giver skadelidte oplysninger, som medfører, at lægen har pligt til at indberette sagen til Arbejdstilsynet og Arbejdsskadestyrelsen.

Med henblik på at sikre, at skadelidte, hvis krav på erstatning eller godtgørelse i anledning af en erhvervssygdom i perioden fra den 1. januar 2011 til ikrafttræden af denne lov måtte være forældet som følge af den gældende 30-års forældelsesfrist, ikke afskæres fra at gøre et sådant krav gældende, foreslås det endvidere, at den foreslåede ændring af forældelsesloven også skal finde anvendelse på sådanne forældede krav.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til det Høje Tings velvillige behandling.